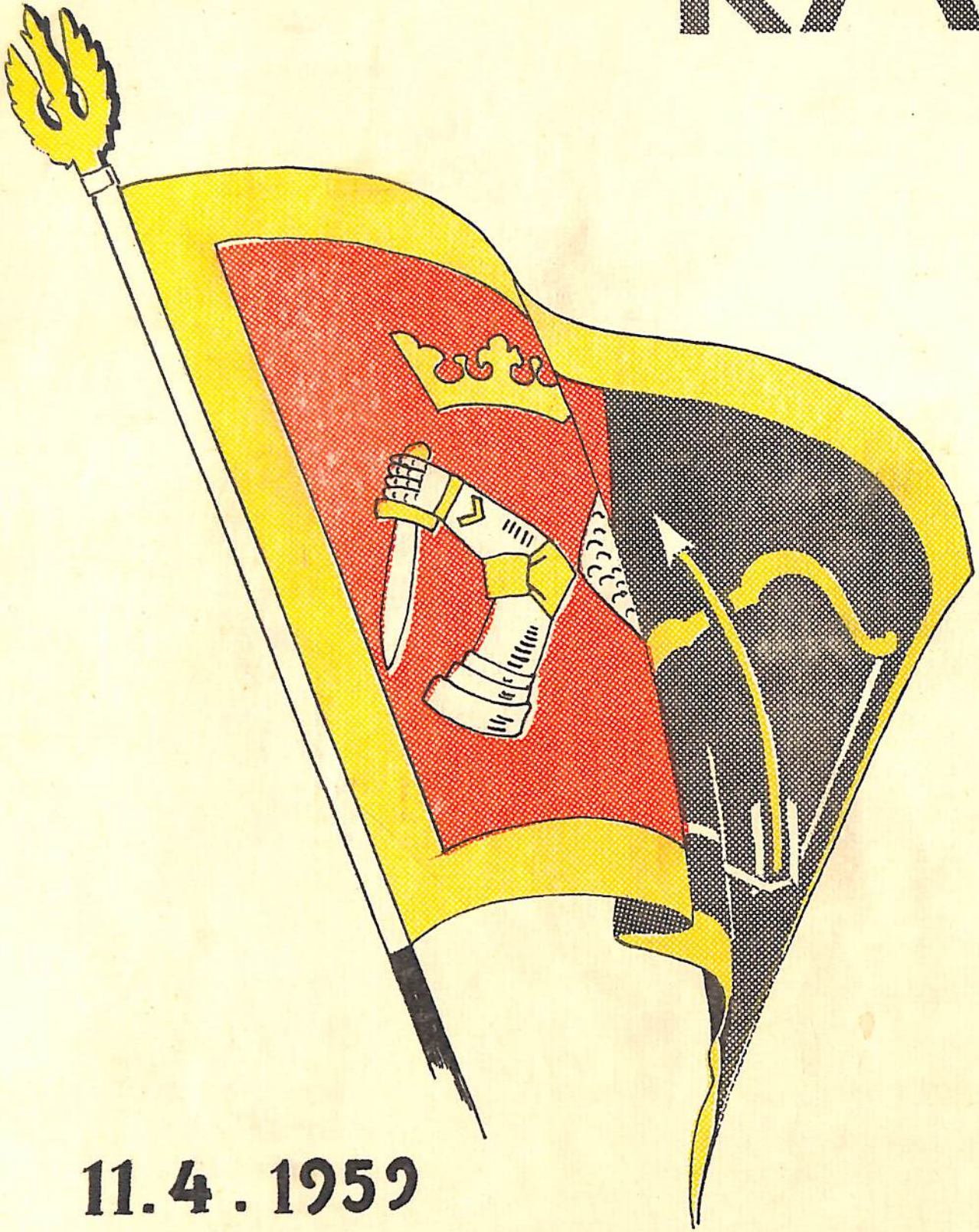

КВМ

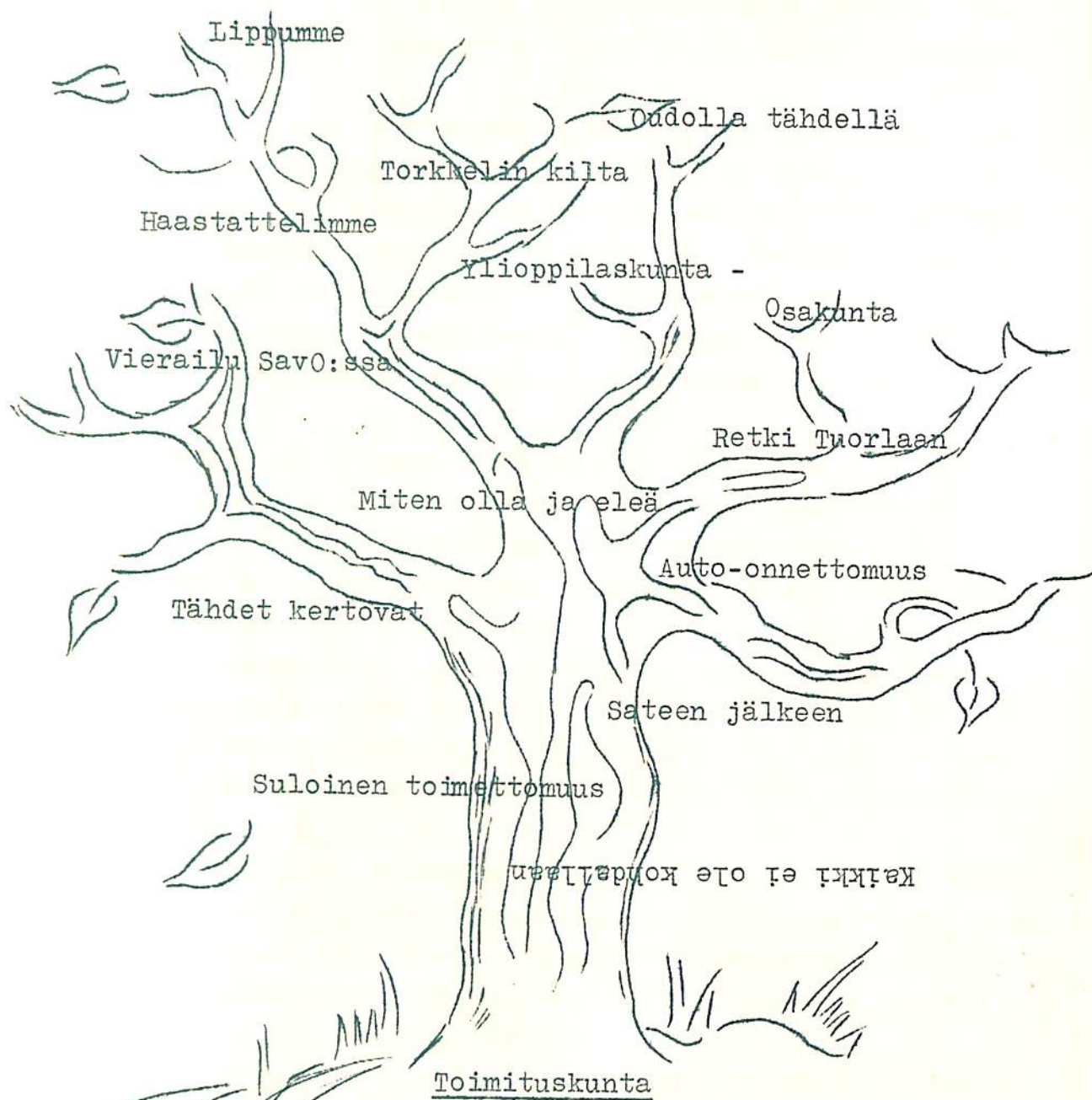

11.4.1959

Savo-Karjalaisen Osakunnan julkaisu.

Shemeikan päivänä 1959.

Toivo Hirvonen
Viljo Laitinen
Antti Nyman

Pentti Rastas
Pirkko-Liisa Summa
Liisa Väkiparta

K u v i t u s : Aila Lehtonen, Raija Keinänen

L I P P U M M E

Osakuntamme on saanut arvokkaan ja yhdistävän tunnusmerkin. On oikein, että kaikista toimintamme kehittymisen tiellä olevista vaikeuksista huolimatta myös pidämme tähdellisenä vaalia ja noudattaa entisaikojen halki kantavia perinteitä.

Lippu, samaan aatteeseen, heimoon, yhteisöön tai kansaan lukeutuvien yhdistävänä symbolina, on tällainen perinne.

Tiedämme sen innoittavan merkityksen taistelutantereeseen tai voitokkaan kotiinpaluun yhteyksissä. Sen näkeminen on näissä oloissa usein merkinnyt ahdinkoon saatettujen voimien virkoamista uusiin saavutuksiin. Tiedämme miksi näissä yhteyksissä oli tärkeää pitää lippu näkyvässä, korkealla, pystyssä.

Nykyisin ei lippuja enää kanneta sotaisten taistelutantereiden keskellä. Ne ovat enää läsnä vain juhlissamme. Lipun tehtävänä on tällöin kertoa työstämme arjessa, yksityisistä ja yhteisistä taisteluistamme, muistuttaa meitä menneestä ja johdattaa ajatuksemme tulevaan.

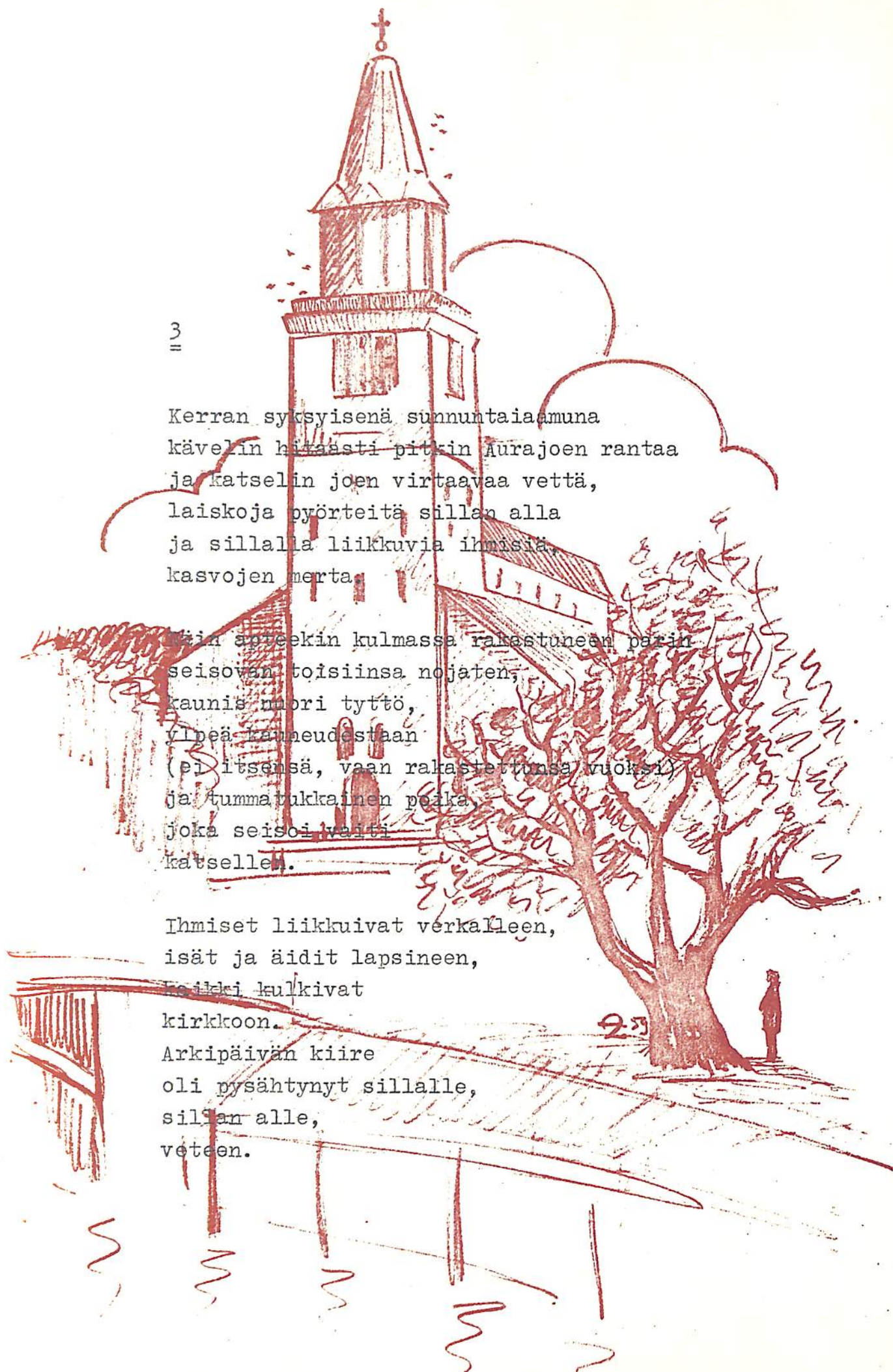
Savo-Karjalaisen osakunnan lippu ilmaisee väreillään ja kuvioillaan heimojemme tunnuksia ja vaiheita. Värit palauttavat havaittaviksemme niin yksityisen kuin kansan elämän kulun vaihtelevan rytmisyyden: surujen ja ilon väistämättömän vuorottelun.

Nämä tunnukset haluamme pitää esillä koko maamme rakkaiden äidinkasvojen edessä, kantaa ne yhteisen siniristilippumme luo. Haluamme näin antaa itsemme ja tekojemme tulla juhla-valojen kirkkaudessa kaikkien nähtäväksi, arvosteltavaksi, ja niin myös toivomme, käytettäväksi.

On näet tarpeen muistaa, että juuri arkipäivien teoistamme ja ajatuksistamme riippuu, säilyykö lippumme tahrattomana, näkykö se kyllin korkealla.

Meistä jokaisesta riippuu, säilyykö koko kansamme yhteinen lippu puhtaana, ehyenä ja vapaana.

Kaarlo Harttala

Kerran syksyisenä sunnuntaiamuna
 kävelin hitaasti pitkin Aurajoen rantaa
 ja katselin joen virtaavaa vettä,
 laiskoja pyörteitä sillan alla
 ja sillalla liikkuvia ihmisiä,
 kasvojen merta.

Siinä aarteekin kulmassa rakastuneen parin
 seisovan toisiinsa nojaten,
 kaunis niori tyttö,
 ylpeä kauneudestaan
 (ei itsensä, vaan rakastettunsa vuoksi)
 ja tummatukkainen poika,
 joka seisoi vaiti
 katsellen.

Ihmiset liikkuiivat verkalleen,
 isät ja äidit lapsineen,
 kaikki kulkivat
 kirkkoon.
 Arkipäivän kiire
 oli pysähtynyt sillalle,
 sillan alle,
 veteen.

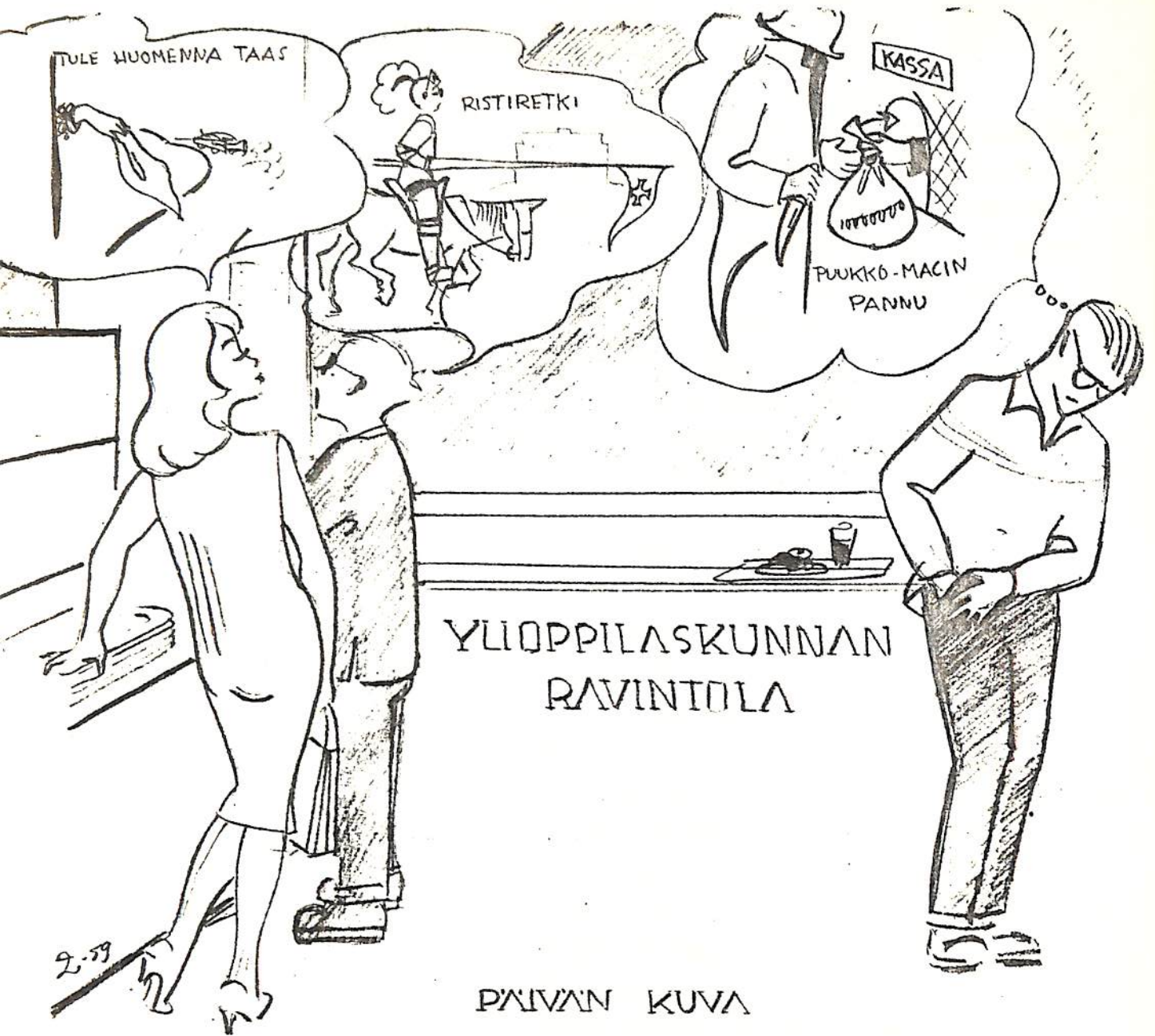

Kirkon tornissa löi malminen vasara
kumahaen kellon laitaan,
ja ovet avantuivat
ihmisten tulla,
hitaasti kulkevien ihmisten tulla
tummissa puvuissaan.

Puiston puut seisoivat nojaten
syyspäivän hämärää vasten,
ja Wecksell pronssiin valettuna,
ja Porthan vaskisella valtaistuimellaan,
ja Brahe ylpeä kreivi
olivat vaiti.

Hiljaisuus kumarteli kivisistä kaduista,
ja pitkin joen vartta, pitkin vihertäviä nurmikoita
ja vanhojen lehmusten vartioimia teitä,
pitkin hiljaista veden pintaa
käveli Jumala kirkkoon,
ja ihmiset seisoivat vaiti
katsellen.

V. A. Tervaniemi

PAIVAN KUVA

KAIKKEIN LÄMPIMIMMÄT ONNITTELUKSEMME esitämme niille henkilöille, jotka ovat uurastaneet Turun Ylioppilasteatteri-hankkeen parissa. Kaksi ensimmäistä näytöstä ovat vakuuttavasti osoittaneet, ettei uurastus ole mennyt hukkaan, pikemminkin päinvastoin. Ilahduttavaa oli myös havaita, että näytäntöjä on käynyt katsomassa muutama kunta lainenkin!

Toimitus.

T O R K K E L I N K I L T A :

Oli erittäin ilahduttavaa, että Teidän lehtenne Herra Toimittaja pyysi Torkkelin Kilta ry:ltä kirjoitusta lehteenne. Se oli ilmeinen kunnianosoitus seurалlemme ja selvä osoitus pyrkimyksistänne yhteistoimintaan jo ohi nuoruuden ehtineen ikäpolven kanssa, jolle Suomesta silvottu ja poisriistetty osa on ollut todellisuutta, osa eletystä elämästä.

Kiltamme on tällä kapealla evakkotiellä tarponut ensimmäisen 10-vuotiskautensa päätökseen. Eihän tämä kulunut aika vielä pitkä ole eivätkä saavutuksemme erikoisemman maininnan arvoisia. Jos kuitenkin edes jossain määrin olemme tänä ensimmäisenä 10-vuotiskautena kyenneet pitämään viipurilaista yhteishenkeä yllä ja viemään myös rakkaan Karjalamme asiaa edes jollain tavoin eteenpäin, niin saatamme olla tyytyväisiä Kiltamme toimintaan täällä vanhasta Viipuristamme katsottuna niin kaukaisen Auran rannoilla.

Vaikka siis Kiltamme vielä kulkeekin melkein lapsen kengissä, niin on meidän yhteinen emäseuramme kuitenkin saavuttanut jo kypsyysikänsä, sillä onhan sen syntymästä kulunut jo runsas neljännessata vuotta. Torkkelin Killan historiahan alkaa Viipurin linnassa sinä maaliskuun 7 päivän iltana 1933 klo 19, jolloin linnan yläsaliin oli kokoontunut neljäkymmentä viipurilaista, tieteen, taiteen virkamiehistön ja upseeriston oppikoulujen ja liike-elämän edustajia.

Aloitteen takana tuolloin olivat kolme tunnettua viipurilaista, nimittäin kenraali Öhqvist, arkkitehti Meurman ja pankinjohtaja Lintulahti. Muita aloitteeseen läheisesti liittyneitä henkilöitä olivat mm. piispa Kaila, presidentti Selin, maaherra Manner, kaupunginjohtaja Thuneberg, rehtori Oinonen, maisteri Inkilä, lehtori Vartiainen, liikemies Kosonen ja kirjailija Lempi Jääskeläinen. Useat heistä ovat jo muuttaneet sinne mistä ei paluuta ole.

Killan alkuperäisenä tarkoituksena sen sääntöjen 2 §:n mukaan oli "Viipurin linnan ja Viipurin kaupungin muinaismuistojen säilyttäminen, tutkiminen ja tunnetuksi tekeminen, niiden historian pohjalla tapahtuva restauroiminen ja kaunistaminen sekä linnanpäälliköiden, muiden paikkakunnalla toimineiden merkkihenkilöiden samoin kuin kaupungin asujamiston

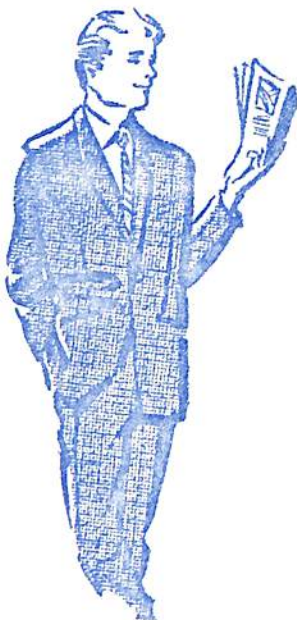
historian selvittäminen". Myöhemmin sotien johdosta muuttuneessa tilanteessa Killan tarkoitusperiä laajennettiin käsittämään nimenomaan myös yhteydenpidon entisten viipurilais-ten kesken.

Torkkelin Killan historiallinen pohja on ikivanha. Tiedetäänhän Viipurissa jo muinaisina aikoina olleen "Pyhän Hengen Veljesten Kilta", jonka toiminta lienee alkanut samoihin aikoihin kuin valtajaarli ja meriurho Torkel Knuutinpoika kolmannen ristiretken yhteydessä oli antanut määräyksen Viipurin linnan rakentamisesta siihen, missä "Kristittyjen maa loppuu ja pakanoiden maa alkaa", kuten vanhassa kronikassa kuulemma on sanottu.

Meidän akateeminen nuorisomme on ollut, on ja tulee aina olemaan aatteellisuudessaan suunnan näyttäjänä koko kansallemme. Ja niinhän se on, että hukkahan se perisi tämän kansan, jos sen parhaimmistostakin sammuisi aatteen tuli. Itäisten rajamaakuntien, Savon ja Karjalan nuoriso ymmärtää vuosisataisen historian antamana verenperintönä ehkä selvemmin kuin muut, että kaiken aatteellisen toiminnan on nojaututtava vakaalle, itsenäisen Isänmaan vapauden turvaamisen perustalle.

Torkkelin Kilta ry onnittelee juhlivaa osakuntaanne ja toivoo jatkuvaa menestysrikasta kanssakäymistä.

OPISKELIJOILLE PUKIMET 5% ALENNUKSELLA!

NAISILLE mm:

Kevätulstereita
Popliinitakkeja
Kävelypukuja
Ulkoiluasuja

MIEHILLE mm:

Välikaudentakkeja
Popliinitakkeja
Pukuja
Housuja
Puseroita

RONKÄ

Eerikink. 12.

Puh. 20261

LOUDOLLA TÄHDELLÄ

V i r p i

Olen juureton,

yksin,

kaikkea vailla.

Olen joutunut tänne

eksyneen lintusen lailla.

Tuli ehtoo.

Kaikki jo lensivät pesiin.

Yksin istun ja tuijotan

tummiin vesiin.

Yhtä mä mietin:

Kun elon jumalallisen liekin

rintaani annoit Tuntematon,

niin miksi vain tämän

tähden minulle jätit?

Minulle, jonka koti on avaruus.

Medisiinarit ja Instrumentarium

Medisiinarien ja Instrumentariumin välillä on aatteellis-käytännöllisiä perinteitä. Liike on suomalaisten lääkärien perustama v. 1900, ja sen omistavat laajat terveydenhoitotyössä olevat piirit, pääasiassa lääkärit. Kiintoa vuorovaikutus onkin välttämättömyys, jotta turvattaisiin lääkintävälinehuollon ajanmukaisuus ja sen jatkuva kehitys uusien lääkäripolvien ryhtyessä vastuulliseen tehtäväänsä.

Stipendit ja kandidaattiseurojen toiminnan tukeminen sekä medisiinaripalvelumme tiliinosto-oikeus kuvastavat toimintaperiaatteisiimme kuuluvaa työtä terveyden ja lääketieteellisen tutkimuksen hyväksi.

INSTRUMENTARIUM

1900

Turku, Yliopistonkatu 12,
INSTRUMENTARIUMIN KULMA

HAASTATTELIMME ...

Osakuntamme kunniajäsen, akateemikko, prof. Yrjö Väisälä on Joensuun vanhan lyseon kasvattaja. Ensimmäiselle luokalle hän tuli v. 1901 ja pääsi ylioppilaaksi v. 1909. "Käk"-lehden toimittaja pyysi akateemikkoa kertoilemaan vähän 50 vuoden takaisista koulumuistoista. Huolimatta ymmärrettävistä syistä erittäin varautusta ajastaan suostui hän ystävällisesti pyyntöön ja niin meille sukeutui kerrassaan leppoisa tarinatuokio.

- Osaattako pikakirjoitusta, kysyi akateemikko Väisälä heti alkajaisiksi. Ellette, opetelkaa se mahdollisimman nopeasti. Siitä on ainakin minulle ollut tavattomasti hyötyä. En ymmärrä, miten olisin edes koulussa tullut yläluokilla toimeen ilman pikakirjoitusta. Vuonna 1905 vietin pari kesäkuukautta pankinjoh-tajaveljeni luona Mikkelissä. Lohdutukseksi oudoista olosuhteis-ta hän osti minulle pikakirjoituksen oppikirjan, jota jo kauan olin itselleni toivonut. Kirja maksoi muistaakseni 3 mk 5 p, mikä oli siihen aikaan paljon rahaa. Esimerkiksi ainekirjoitus-tunneilla oli minulla tästä taidostani paljon apua. Suomenleh-torimme Ronimus eli "Pupu" selitti usein tunnin alussa vaikeim-pia aiheita. Kirjoitin sukkelästi kaiken muistiin ja sitten oli-kin jo paljon helpompi käsitellä aiheita. Ensimmäisen kirjoit-tamani aineen aiheena oli "Luokkahuone". Myöskin "Lähde" on jää-nyt mieleeni. Arvosanaksi sain siitä muistaakseni 8. Ylioppilas-aineessani käsittelin ääntä ja sen etenemistä.

Pojat söivät tunnilla
venäjän sanoja

Matemaattisten aineitten ohella kertoi akateemikko Väisälä pitäneensä koulussa erityisesti voimistelusta. -Kaikissa tärkeissä aineissa meillä oli hyviä ja päteviä opettajia. Muutamissa aineissa muodostuivat tunnit kuitenkin lepohetkiksi. 5. luokalle ollessani luin 8. luokan matematiikan kurssin. Samoihin aikoihin alkoi luokseni tulla matematiikan ehtolaisia. Aku Korhonen mm. oli ensimmäisiä oppilaitani. Maksuksi määräsin alkuaikoina 25 p tunnilta, jos oppilas läpäisee ehdot ja 30 p, jos ne jäävät suorittamatta. Aina kuitenkin jäin tälle huonommalle palkalle. Näin ansaituilla rahoilla ostin yliopistollisia kurssikirjoja, joita tutkin innolla kaikki illat. Koulunkäynti tahtoi jäädä vähän sivutoimeksi, mutta eipä ole harmittanut. Matematiikka näet meni siihen aikeen päähän kuin häkä.

Sortovuosina tuli venäjä pakolliseksi aineeksi kouluissa. Sitä opetti Joensuun lyseossa erittäin hieno ja ymmärtäväinen Axel Axelson. - Ei ainakaan kukaan meidän koulussamme sellaisella lukemisella venäläistynyt, muisteli haastateltavamme. Alkeiskirjaa ei päästy vielä 6. luokallakaan loppuun ja eräs poika ei osannut 7. luokalla ollessaan kaikkia kirjaimiakaan. Tunnin alussa kuulusteltiin hyvin lyhyt läksy ja sitten opettaja tavallisesti sanoi: "tehkää mitä tahdotte, kunhan olette siivolle". Hänen tunnillaan harrastivat pojat usein maitorinkeliä syöntiä. Pien he rupesivat nimittämään näitä ringleitä "ryssän sanoiksi". Kun Axelson havaitsi tällaista syöntipuhua hän sanoi lempeään tapansa: "Ei pitäisi syödä tunnilla. Eihän se mikään

rikos ole, mutta se näyttää niin pahalta! Pojat tunsivat suurta sympatiaa tätä opettejaansa kohtaan ja lahjoittivat hänelle muistoksi kultakellon.

Vakavia sanoja koulukurista
sekä matematiikasta

Puhe kääntyy koulukuriin ennen ja nyt. Haastateltavamme sanoi, että tässä suhteessa on kehitys kulkenut huonompaan suuntaan. Nykyisin tuijotetaan liiaksi kaikenlaisiin komplekseihin. Koululaisiin ei saa koskea sormellakaan. Toista se oli minun kansakouluaikoinani, muisteli akateemikko Väisälä. Jos yhden viikon aikana kertyi arestia 3 tuntia, kuitattiin se antamalla rottinkia kämmenille.

Erityisesti huolestuttaa akateemikkoa koululaisten suuri väpöus tupakanpolton suhteen. Lakihan sallii sen koulun ulkopuolella. Tupakka pois nuorten ja varsinkin naisten suusta, sanoi haastateltavamme vakavana.

Matematiikan poistamista ylioppilaskirjoitusten pakollisista aineista piti akateemikko Väisälä erittäin valitettavana asiana. - Se oli suuri tyhmyys. Tämä ei ole mitään intoilua, kansan kannalta asia on hyvin räikeä epäkohta.

Toverikunta ja "Sampo"

Nykyistä teinikuntaa vastasi akateemikko Väisälän kouluaikeine toverikunta. Joensuun lyseossa oli sen toiminta varsin vilkasta. Järjestettiin mm. illanviettoja, joista saadut tulot lahjoitettiin Raja-Karjalän kansakoulujen ylläpitoon. Toverikunnalla ilmestyi oma lehtikin nimeltään "Sampo". Haastateltavamme ei muista siihen itse mitään kirjoittaneensa, mutta eräs

siinä julkaistu runo on elävästi jäänyt hänen mieleensä. Muuan "pihkaantunut" luokkatoveri oli sen saanut aikeen unettoman yön tuloksena. Runo oli seuraavanlainen

"Lennä päivänperhonen
kesälemmelläsi
Sinun talves unhona
ei sulje sydäntäsi"

Aleppo Kutvonen kirjoitti tähän runoon pitkän selityksen niin-
kuin Goethe "Faustiin".

Niin. Kouluvuosiin sisältyy jokaisella paljon muistoja, eikä vähiten akateemikko Väisälällä. Muistojen kerä aukeaa, tapahtuma toisensa jälkeen soluu ohitse. 50 vuoden takaiset muistot tulevat hyvin eläviksi haastateltavamme persoonallisen kerrontatavan ansiosta. -P-L.S.

Pikapalat maukkaat
Baareissamme haukkaat

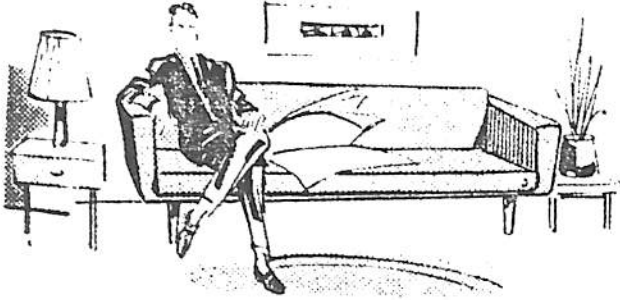
- AAA- Kauppatorin varrella
- Kesti- Yliopistonkatu 26
- Rosita- Puistokatu 3
- Katriina- Uudenmaankatu 13
- Korona- Aninkaistenkatu 3

Lämpimiä annoksia, kahvia, voileipiä
ja virvokkeita nopeasti ja edullisesti.

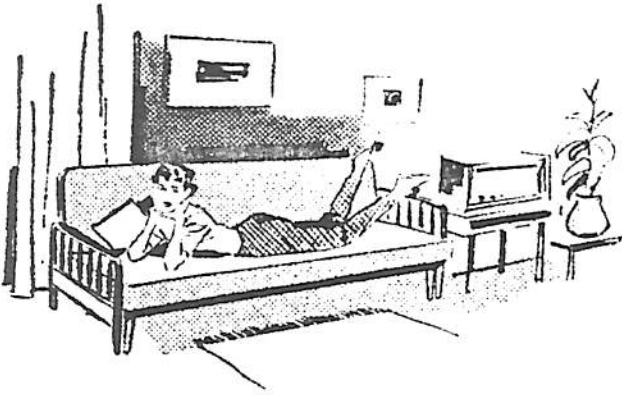

TURUN OSUUSKAUPPA

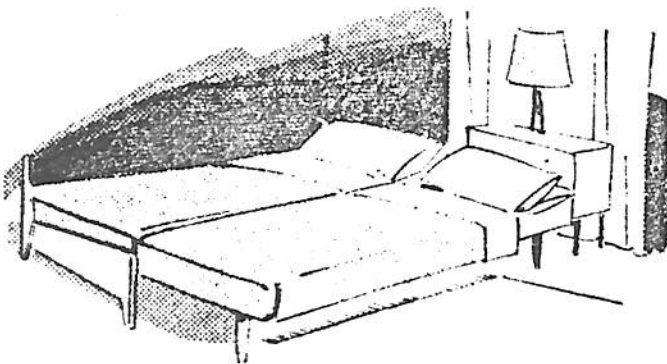
ASKO

kodin
kalustaa

Vähittäismaksulla
ilman korkoa
ja ilman
käsirahaakin

ASKO

Kodinsisustajien tavaratalo

Turku - Yliopistonkatu 26 ja Maariankatu 1

SAVOLAISEN OSAKUNNAN VIERAANA HELSINGISSÄ

Aseman kello oli 12.15
ja silloin se juna lähti.
Ja silloin ne iloiset
savo-karjalaiset
sen Turun aseman jätti.

Helmikuun 7 päivänä pakkasi yli kolmekymmentä osakuntamme jäsentä itsensä kimpsuineen kampsuineen "herrojen Helsinkiin" lähtevään junaan. Helsingin yliopiston Savolainen osakunta oli kutsunut meidät vieraakseen tutustumaan siikäläiseen ylioppilaselämään. Kuten muistamme, olivat savolaiset vieraanamme täällä toissa vuonna.

Junamatka sujui kerrassaan rattoisasti "sävelten siivin". Perillä olivat meitä vastaanottamassa Savolaisen osakunnan kuraattori sekä emäntä ja isäntä. He ohjasivat meidät ylioppilastalossa sijaitsevaan osakuntahuoneistoonsa ja siellä voilleipäpöydän ääreen. "Piällysmieshenkeä" näyttävät savolaiset kovasti ylläpitävän opiskelukaupungissaankin päätellen ainakin siitä, että he ovat ottaneet haltuunsa huoneiston Ylioppilastalon viidennestä eli ylimmästä kerroksesta. Mutta onpa sinne kapuamistakin, kaikkiaan puolisentoistasataa rapusta.

Illalla pidetty illanvietto kokosi salintäydeltä opiskelijoita. Musiikkipitoisesta ohjelmasta huolehti Heikki Joukion yhtye ja kuinkas muuten - Eevert Kupiainen oli mukavalla tavallaan juonessa mukana. Vilkkaan seurustelun ja tanssin merkeissä kallistui yö jo aamuksi, kun "viimeiset mohikaanit" tallustelivat nukkumaan.

Sunnuntaina lähdettiin aamupäivällä pitkälle kiertoajelulle, jonka puitteissa tutustuttiin Helsinkiin liitosalueineen. Otaniemessä poikkesimme ruokailemaan "Servin mökkiin". Ajelulta palattiin kahvikutsuihin. Savolaisen osakunnan inspehtori, prof. Mauno J. Kotilainenkin oli saapunut tervehtimään vieraita. Puheessaan hän mm. mainitsi iloitsevansa siitä, että Turussa on rohkeasti lähdetty perustamaan osakuntia. Laulun, puheiden ja näytelmän merkeissä sujui kahvitilaisuus rattoisasti. Illalla palattiin Turkuun hauskat muistot matkaeväinä. - Kiitokset isännille!

P-L.S.

REIPAS RETKI TUORLAAN

Myöhäissyksyn ikävänharmaa ja tihkusateinen sää muuttui kuin tilauksesta mitä kirkkaimmaksi auringonpaisteeksi, kun reipas ja iloinen joukko Savo-Karjalaisen Osakunnan jäseniä suuntasi matkansa akateemikko ja rouva Väisälän kutsusta Tuorlan tähtitieteelliselle tutkimuslaitokselle. Jo edellisenä syksynä tehtiin vastaavanlainen retki, joten tavasta muodostuu uusi miellyttävä traditio osakuntamme elämään.

Perille päästyä kuljettiin ensin pitkän kalliotunnelin läpi. Tunnelin sivuilla näimme kammioita, joissa suoritetaan äärettömän tarkkaa työtä. Itse tunnelissa oli melko pimeää, mutta pahemmilta kommelluksilta sentään säästyttiin. Akateemikko Väisälä huomauttikin leikkisästi, että seiniin saa törmäillä vapaasti, täällähän ei ole sellaista vaaraa kuin yliopiston uusissa lasiseinäisissä suojissa.

Kun maan uumenista oli jälleen tultu kirkkaaseen päivänvaloon, lähdettiin talkootöihin. Tarkoituksena onkin, että jokaisella retkellä autetaan mahdollisuuden mukaan laitoksen yhä jatkuvaa rakennustyötä. Tällä kertaa oli menossa sellaisen tornin rakentaminen, jossa voidaan tutkia erityisesti pikkuplaneettoja ja kiertotähtiä. Osakuntalaisten voimin nostettiin läpimitaltaan 6 metrin ja noin 400 kiloa painava kaari paikoilleen monen metrin korkuisen kehikon päälle. Kun keinot olivat hyvät, kävi työ yllättävän joutuisasti. - Kun tähtitornista käsin oli ihailtu ympäröivää maisemaa, lähdettiin joukolla pienelle lepotaucolle. Maukkaan kahvi- ja karjalanpiirakkatarjoilun jälkeen laulettiin muutamia lauluja. Oiva kahvinkeittäjäimme, neiti Aune Telkki kertoi viehättäviä tarinoita Karjalasta. Osakuntamme inspehtori, prof. Kaarlo Hartiala puhui akateemikko Väisälälle, kiittäen häntä siitä, että oli saatu tutustua maailmankuulun tiedemiehen työskentelyolosuhteisiin. "Moni maa tarjoaisi mielellään loistavat ulkonaiset puitteet Teidänlaisellenne tiedemiehelle. Olemme kiitollisia siitä, että kaikesta huolimatta olette pysyneet uskollisena tälle karulle maalle."

P-L. S.

Opiskelijoille edullisina ruokailupaikkoina

suosittelemme viihtyisiä baarejamme, joissa tarjoillaan

- maukkaita annoksia - hyvää kahvia
- herkullisia leivonnaisia - raikkaita virvokkeita

T E R V E T U L O A !

BAARI KRISTIINA Kristiinankatu 8

EERIKIN BAARI Erikinkatu 20

KERTTULIN RUOKASALIT Kerttulinkatu 8

URHEILUTALON BAARI Pyrkivän urheilutalo

Osuusliike TARMOLA

Kurssikirjojen uusimmat painokset

aina varastossamme

OPINTOTILEJÄ - TÄYDELLINEN PAPERIVARASTO

TURUN

Kansallinen Kirjakauppa Oy

Linnankatu 16 - Puh. 14 660, 15 422 ja 11 560

C I V I S !

Opiskelusi on
oikealla pohjalla,
kun jaloissasi on
ARVO KOSKELTA hankitut
h y v ä t k e n g ä t !

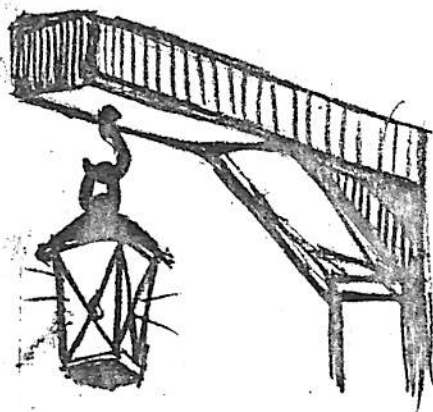
KANTA
KESKI
SUUR **Koski**

M I T E N O L L A J A E L E Ä ?

Ideat uinuvat: --- Innostu ta ja tarmoa puuttuu savokarjalaisilta: --- Kuollein kaikista osakunnista! --- Liian paljon oligargiaa! (??? Tämä oli liian hieno sana toimituksen tajuttavaksi.) --- Pelkkä "Orressa roikku"! --- Harrastuspiirit plus miinus nolla! --- Kerhoja uhkaa kurja tukehtumiskuo-
lema! --- Yhteishenki puuttuu! --- Osakunnassa liikaa itse-
rakkautta ja väärää kilpailuhenkeä!

Tällaisia lauseita
lennähti "Käen" toi-
mittajia vastaan kun
käväisimme haastat-
telemassa muutamia
osakuntalaisia. Tar-
koituksenamme oli
udella heidän mieli-
piteitään osakunnas-
ta yleensä, sen ny-
kyisestä toiminnasta
ja siinä esiintyvis-
tä puutteista ja vi-
oista. Pyysimme sa-

Huom!
hyvin
himmee
lyhty.

malla myös heiltä ehdotuksia, jotka saattaisivat edesauttaa osakunnan toiminnan eheyttämistä. Viime aikoina on näet, kuten saamamme vastauksetkin hyvin osoittavat, useissa piireissä arvosteltu kärkevästi osakuntamme toimintaa. Uskomme kuitenkin että on liioiteltua väittää osakuntamme muodostuneen - jälleen ensimmäisenä - kuolleimmaksi kaikista osakunnista, sillä käsityksemme mukaan Nukkumatin sininen lyhty vaikuttaa tehokkaasti kaikkien osakuntien piirissä, niin valitettavaa kuin se onkin.

Joka tapauksessa on todettava, että osakuntamme toiminnan taso on laskenut viimevuotisesta selvästi. Tärkeimmät syyt, jotka moiseen tilaan ovat johtaneet, ovat osittain luettavissa jo alussa olevista mielipideilmauksista: innostuksen ja yhteishengen puute, kuolleet harrastukset ja teoiltojen muodostuminen pelkiksi laulu- ja tanssitilaisuuksiksi. - Laulua sinänsä ei

tietenkään savo-karjalaisten piirissä saa koskaan väheksyä -. Edelleen osakuntalaiset mainitsivat osanottajien ja rahan puutteen erääksi toimintaa jarruttavaksi tekijäksi. Tavallaan mielenkiintoinen oli parinkin haastateltavan antama lausunto, jossa he syyttivät osakuntaa siitä, että sen johdossa ovat vuodesta toiseen samat henkilöt, jotka siten estävät uusia voimia pääsemästä antamaan tuulta purjeisiin! Tälle vastapainoksi eräs haastateltava taas valittaa sitä, ettei uusia toimihenkilöitä ole saatavissa, joten ilmeinen ristiriita näiden vastausten välillä on olemassa. (Olemme toimituksessa kyllä vahvasti sitä mieltä, että nykyisille toimihenkilöille tuskin mikään olisi ilahduttavampaa kuin saada antaa tilaa uusille innokkaille voimille. Kevätkokous lähestyy! Silloin o s a k u n t a l a i s e t valitsevat toimihenkilönsä. Siispä kaikki äänestämään!)

2-59

Mutta kritiikki ei saa olla hedelmätöntä. Saimmekin haastateltaviltamme myös huomionarvoisia parannusehdotuksia nykyisen asian tilan korjaamiseksi. Kerkohojen toiminnan tehostaminen nähtiin niissä eräänä tärkeänä tavoitteena harastusten ja oikean osakuntahengen herättämiseksi. Osakuntatoiminnan eheyttämiseksi olisi välttämätöntä hankkia oma osakuntahuoneisto, mutta mistäs sen saaminen puolestaan roikkuu... Teeillat muodostuisivat erään vas-

taajan mukaan tarkoitustaan vastaaviksi, jos niihin saataisiin jokin yhteinen teema eri kysymysten ympärille eri iltoina. Yleisenä piirteenä havaitsimme miltei kaikista vastauksista, että olisi löydettävä jokin keino mahdollisimman monien osakuntalaisten saamiseksi mukaan aktiiviseen toimintaan. Eräs haastateltava näki tien tähän yhden voimakkaan persoonallisuuden luomassa kokoavassa ja innostavassa toiminnanhalussa.

Yleisesti kaivattiin enemmän osakuntalaisten oma-aloitteisuutta.

Edellä on esitetty vain purnauksia osakunnan nykyistä toimintaa vastaan, mutta se ei suinkaan merkitse sitä, etteikö saamissamme vastauksissa olisi myös arvostettu osakuntaa ja annettu sille tunnustusta kotiseutuhengen ja keskinäisen kanssakäymisen ylläpitäjänä ja kehittäjänä. Toimitus näkee sitäpaitsi tällaisen osakunnasta käydyn keskustelun jo sinänsä positiiviseksi ilmiöksi, sehän todistaa ainakin sitä, ettei olla välinpitämättömiä. Puutteiden rohkea tunnustaminen on merkki halusta pyrkiä parempaan; pelkästään purnaamisen vuoksi tehdyt huomautukset lienevät sentään - ainakin toivottavasti - harvinaisia. Voinemme siis vetää johtopäätöksen, että useimmat osakuntalaiset tuntevat oikein osakuntansa merkityksen ja toivomme, että haastattelumme antaisi joitakin viitteitä uusien keinojen löytämiseksi osakuntatoiminnan edelleen tehostamiseksi.

K ö y h y y s

A-S.N.

Minulla oli tyhjät kädet

---- ja olin köyhä.

Minulla oli heikot kädet

---- ja olin avuton.

Silloin löysin päivän ja olin rikas,

löysin auringon ja olin voimakas.

Käk-lehden toimitus kiittää lämpimästi kaikkia avustajiaan - myöskin niitä, joiden kirjoitukset ovat julkaisukelpoisuudestaan huolimatta jääneet teknillisistä syistä tällä kertaa toimituksen pöytälaatikkoon. Toivottavasti muistatte lehteämme vast'edeskin!

Opintoesteiden yli OMAN PANKKISI tukemana
Suurin opintolainojen antaja Varsinais-Suomessa

TURUN
SUOMALAINEN
SÄÄSTÖPANKKI

Pääkonttori:

Kauppiaskatu 9 b

Sivukonttorit:

Martinkatu 12

Hämeenkatu 9 b

Tampereentie 56

Puutarhakatu 30

RUOKALA-KAHVILA

KALEVA

Uudenmaank. 5.a.

S U L O I N E N T O I M E T T O M U U S

eli

tentinalustunnelmia kerroksessa

Jo monta tuntia sitten
talven saita aurinko
putosi Vesilinnan yltä.

Nyt näkyy tuolla oikealla
jossain Raunistulan suunnalla
kolmekymmentäkahdeksan vilkkuvaa tähteä,
iloista kenuvaa katulamppua.
Ne nauravat
nauravat.

Vesilinnan taustaa vasten
tuijottaa meitä
vielä kaksi tähteä,
sameaa ja ilotonta.
Ne eivät naura
eivät naura!

Kaksi surullista tähteä
ja niiden yläpuolella
puoli tusinaa papiljotteja.

A U T O - O N N E T T O M U U S
à la Väinämöinen

Turmio tuhoisa taasen,
onnettomuus otti ohjat,
Turun tiellä tuho tuli:
Kulki siellä kaksi kuomaa,
painui pahasti pöristen,
vinhaa vauhtia vihelsi.
Toinen ajoi toista puolta
sekä toista jotta toista,
kiemurrellen kamalasti,
mutkitellen muikeasti.
Vaunu vastahan tulevi,
ajallansa ennättävä,
kohdallensa kerkeävi
tuikeasti tuutahdellen,
vakavasti varoitellen,
torvea törähtellen.
Välitä ei tuosta toinen,
huomaa ei hiventäkänä,
helpota hurjaa menoa.
Ajoi tiellä vastatusten,
pamahtihe päin pahasti,
autot yhtehen jyrähti.
Lyhdyt puuttui lyhtylöihin,
puskuri puskurin nenähän;
nokittain autot nojasi,
rattahat ravihin lensi,
pyörät pellolle pamahti,
lasit siruiksi sälähti,
pellit pahasti parahti,
siekkaleiksi revähtivät.
Ehti siihen auto kolmas,
sekä ehti jotta joutui,
valtavasti vongutellen,

sireeniänsä soitellen.
Puhui tuima virkavalta;
leuke leveni, keuhko kapeni,
hampeat suussa loukaeli,
kieli kääntyili kidassa.
"Mik' olet sinä tohelo,
kuka kurja kasvultasi,
laittamaton laa'ultasi?
Tulet tyhmästi etehen,
ajat auttamattomasti,
laittomasti laskettelet,
päin toista törmähtellen.
Sinut putkahan panetan,
valtiolle vastaamahan,
setvimähän selvitystä.
Henki haisevi holille,
pahasti prosentit paistaa,
viina silmässä vilajoa,
katsehesi kimartavi,
ohranjyvä orastavi.
Laki sinut tuomitkohon,
linnahan lähettäköhön,
Seutulahan saattakohon;
sinne tietä tekemähän,
lentäjille laskupaikkaa.
Kadu siellä tekojasi,
paranna pahat tapasi.
Toisen työnän turpeen alle,
alle nurmen nukkumahan,
kolarista kärsimähän,
vaivoistansa väsynehen
lepohon lopullisehen.
Home O. Patti

+ +
+

AINA AJANMUKAISET KOULUAUTOT
 Opetusta henkilö- ja kuorma-autoilla yksityis- ja ammatti-
 kursseillamme

merkki
 joka takaa
 Teille
 pätevän ajotaidon

TERVETULO!

K E L L O L I I K E

E. N U R M I N E N

KELLOSEPÄNLIIKE LÄHINNÄ KUNTAA.
 EDULLINEN OSTO- JA KORJAUSPAIKKA
 OPISKELIJOILLE! - SOPIVIA LAHJA-
 ESINÄITÄ ESIM. MIELITIETYLLENNE!

HOTELLI TURKU

Kaupungin uudenaikaisin ja ajanmukaisin hotelli.

I L L A I L I S T A N S S I A I S E T joka ilta suurella
 mannermaisella ohjelmalla. Pöytävaraukset puh. 26252.

Älkää unohtako hotellin yhteydessä olevaa, kaikkien
 turkulaisten suosimaa

M O S E L I A ! ! !

K A I K K I E I O L E K O H D A L L A A N !

Tuolla "Rapakon" takana urheillaan yliopistoissa. - Niin tehdään myös meillä. Ero on vain siinä, että Amerikassa yliopistourheilu on koko urheiluliikkeen ydin, meillä se edustaa jonkinlaisia urheilullista rudimenttia. Emme suinkaan pyri - ei siihen olisi mahdollisuksiakaan - pääsemään Amerikan tasolle, mutta liikaa kai ei olisi vaadittu, jos esimerkiksi oman yliopistomme vaatimaton kilpailukalenteri saataisiin kunnialla viedyksi läpi!

Valaisevinta on kertoa esimerkki rudimenttiurheilumme viimeisimmästä tempauksesta. Oli päätetty pitää hiihtokilpailut. Ainakin sellaista huhua liikkui Vesilinnanmäellä. Jos olit oikein huolellinen, saatoit huomata yhdellä ilmoitustaululla "aviisin", joka kuten tavallisesti oli mestarillisesti kätketty isoisten varjoon. - Vain tosi urheilunystävä voi sen huomata. Suuria massoja eivät "näkökokeet" kiinnosta! No, ne huomasivat, ketkä huomasivat. - Ilahduttavan paljon heitä oli. Toistakymmentä poikaa, kymmenkunta urhoollista tyttöä, nostamme tuulessa ja tuiskussa koeteltua esinettä,

jota viisi vuotta sitten vielä yleisesti hatuksi nimitettiin.

Kilpailupaikalle saapuneet osanottajat olivat todella urhoollisia. - Eivät erikoisemmin sen takia, että oli huono ilma, suoranainen koiran ilma. Ei, eivät sen takia, vaan siksi, että olivat uskaltaneet hankkimaan arvovaltaisen toimitsijajoukon sellaiseen rajusäähän, moiseen joutavaan puuhaan.

No ja kilpailu tietysti sujui hyvin - olihan toimitsijoitakin. - Niin kyllä kaikki hiihtivät. Sattuneista syistä väärää latuja. Mikään paikkakunnan hiihdetyistä, selvästi erottuvista urista ei ollut kilpalatu. Kyllä kilpalatukin maastossa oli, ainakin teoriassa, mutta sen löytämiseen vaadittiin ladun laatijaa. Heitä oli kaksi, he löysivät oikean uran. - "Hirteen ratamestarit", murisi kilpailijoiden mustanpuhuva, märkä joukko. - Ei, eihän nyt sentään, huomautamme tässä yhteydessä kainosti. Eihän kilpailijoille kuulu ladun laadinta. Ainakin vanhaan hyvään aikaan se kuului kilpailujen järjestäjille. Tähän asti on vain käynyt niin onnekaasti, että muutamat yliopistomme urheilun "sielut" ovat jaksaneet uurastaa. Kaikki on mennyt melko hyvin. Nyt klikkasi kuitenkin ja niin tulee tekemään vast'edeskin, jos yliopistourheilumme yrittää kitkuttaa eräitten aktiiviurheilijoitte voimin eteenpäin. Osakuntamme maineen pelastamiseksi mainittakoon, että nämä aina jaksavat uurastajat kuuluvat siihen piiriin, jonka äänenkannattajia tämäkin lehti on.

Niin, kyllä kai jokainen myöntää, että yliopistomme rudimenttiurheilun organisaatiossa on jotain mätää eli - KAIKKI EI OLE KOHDALLAAN ...

Monia esimerkkejä asiain kurjasta tilasta olisi vielä

äskeisen lisäksi, mutta eivät asiat näin parane. Jotain olisi tehtävä.

Ehdotamme: Kaikista urheilutilaisuuksista on ajoissa ja kyllin näkyvästi ilmoitettava. - "Puffie" on edelleen valttia. On valittava tehtävien tasalla oleva toimitsijakaarti. Arvon opiskelijat varmaan murisevat taas vastaan: "Ei ole aikaa tuolaiseen, mehän opiskelemme" ... Tähän me puolestamme sanomme: Jos asenne vielä muutaman vuoden pysyy nykyisellään, ei meillä ole enää edes RUDIMENTTIURHEILUA, mikä sekin paremman puutteessa on korvaamaton.

S a m i.

V A P U K S I . . .

JUURI TEILLE
LÖYTYY KEVÄTASU
KESTILÄ-VALIKOIMASTA.

TERVETULOA
PUKEUTUMAAN
KEVÄÄSEEN
VAPUKSI.

V A S T I N E T T A " S A M I L L E "

Toimitus on ystävällisesti antanut minun tutustua nimi-merkki "Samin" vuodatukseen yliopistourheiluumme vastaan. Valitettavasti useat asiat kirjoituksessa pitävät paikkansa mutta eivät suinkaan kaikki. Mielestäni on väärin verrata Amerikan ylioppilasurheilua millään tavoin oman pienen yliopistomme urheilutoimintaan. Suomessahan yliopistoihin pääsee ainoastaan sellainen, joka on läpäissyt ylioppilaskirjoitukset, eikä suinkaan esim. sellainen, joka on saavuttanut laakerinsa juoksemalla 100 m ajassa 10.1.

Patoutuneen sappensa Sami vuodattaa hiihtokilpailujen järjestelijöitä kohtaan. On sanottava, että hänellä on siihen aihettakin. Mutta Sami tietää yhtä hyvin kuin allekirjoittanutkin, ettei hiihtokilpailujen rata ole koskaan viiva-suora. Siinä on melkoinen määrä mutkia. Sitä paitsi Turunkaan ympäristöstä ei löydä sellaista seutua, joka olisi rauhoitettu kilpahiihtojen latuja varten. Olosuhteiden pakosta joutuvat radan tekijät käyttämään vanhoja pohjia. Jos tällaiselta poiketaan, merkitään se tavallisesti vaikkapa kreppipaperilla. Kilpailijan tehtävänä on huomata tuollainen käänne mikäli se on merkitty. Yliopiston hiihtokilpailuissa se o l i m e r k i t t y. Allekirjoittanut kävi sen itse paikan päällä toteamassa. Tosin se latu, jota pitkin olisi pitänyt hiihtää, oli huomattavasti huonompikuntoinen kuin se, jota pitkin Sami hiihti hiihtonsa. Tarkkaavaisuus ei kai ollut paras mahdollinen vai mitä Sami?

Samaan kirjoitukseensa Sami lisää arvovaltaisen toimistijajoukon. Kysyisin nyt, kuinka arvovaltainen se todella oli. Eiköhän vain siellä ollut samanlaisia opiskelijoita kuin Samikin. Ei yhtään arvokkaampaa. Eikä sitäpaitsi syy, jos sellaista tahdotaan hakea, ole missään tapauksessa toimistijoissa.

Edelleen Sami käyttää termiä "eteenpäin kitkuttava yliopistourheilu". Mielestäni sanaa kitkuttaa ei voi käyttää kuin mahdollisesti Sami. Päinvastoin urheilumme on mennyt eteenpäin pitkin harppauksin. Tietysti harppaukset olisivat voineet olla vieläkin pitempiä, mutta ei liikaa makeaa mahan

täydeltä yhdellä kertaa.

Samiilla olisi vielä muitakin esimerkkejä, vieläpä monia ja niistä haluaa mielellään kuulla

Seppo Penttinen

TY:n urheiluohjaaja

TURUN PAPERIKAUPPA

Paperi- ja konttori-
tarvikkeiden erikoisliike.

Täytekyniä.

Hämeenkatu 9.

Puh. 19190

RAVINTOLA

TEINI

Uudenmaank. 1.

Puh. 15567

E d u l l i n e n
ruokailupaikka!

B₁-oikeudet

kansas ainoa Suomessa jossa on
Supertek -tehosuodatin

20 kpl.
150:—

RETTIG

kansas
Supertek
- kunnon savuke

TÄHDET TIETÄVÄT -
TURSAS TULKITSEE

Kaikkien muiden sivistysjulkaisujen tavoin on lehtemmekin päättänyt perustaa kysymys- ja vastausosaston. Astrologina toimii Tursas, joka on useiden vuosien ajan lukenut "Leelian lepotuolia" ja siten aistinut avaruuksien ihmeitä.

K y s y m y s: Olen syntynyt 31.12. Sovinko Vanhaksipojaksi?
V a s t a u s: Eipä oikein valoisalta näytä, sillä syntymähetkellänne Pikku Majavan tähtikuvio muodostaa omien planeettatasojenne kanssa kulman, jonka cosinin käänteisarvo (luonnollisesti potentoituna ajan ja Lohikäärmeen vuoksi neliöön) ennustaa teille tapahtuvan paljon vahinkoja. Eri-tyisesti kawahtakaa punaisen yömyssyn pitämistä ensi tiistaina klo 11.30 - 14.49.

K y s y m y s: Hän on Härkämies ja minä olin Neitsyt. Sovimmeko?
V a s t a u s: Oikein mainiosti, sillä sinun herkästi liikehtivä sielusi aaltomaisuus, johon kätkeytyy samalla uneksuvahenkinen varmuudenkaipuu, viihtyy hyvin Härkämiehen luontevan kovissa otteissa. Eikä Härän piencinen alakuloisuuskaan pysty uhkaamaan onnea, jolle Neitseeseen kaino riehakkuus luo varman pohjan.

K y s y m y s: Minulla oli ennen hyvä viuhka, elin onnellista

elämää. Mutta nyt on kaikki muuttunut, kaipaen sanomattomasti omaa sydänpäpyä. Mistä hänet löydän? Osaan kyllä taloustyöni tehdä ja leivänkin paistan sellaisen, ettei vertaa. Vaan käpy puuttuu, Kysyy 91-vuotias Amalia.

V a s t a u s: Niinkin voi jos-

I luokan ravintola

I T Ä M E R I

Puutarhank. 8 B

Avoinna klo 18 - 01.

Pöytätilaukset

hovimestarilta, puh. 14811

ILLALLISTANSSIAISET

J O K A I L T A!

CABARET-OHJELMAA!

kus käydä, että jää käpy - tarkoitan luu - valitsijan käteen. Monet meistä saavat odottaa jopa neljännesvuosisadan, toiset puolikin, omaa käpyään. Mikäpä on odottaessamme, kun tiedämme hänen kerran varmasti saapuvan. Siksi voin vain neuvoa, että hoitakaa huolellisesti kauneuttanne, peskää hiuksenne ihanalla POU-POU-shampoolla ja sivelkää naamaanne - tarkoitan kasvoillenne - joka ilta Svavelsyrayövoidetta (se poistaa rypyt).

K y s y m y s: Minusta kun on niin kiusallista noiden miesten alituinen lähentely. Kallekin tahtoo ihan vähän väliä muiskutella, sallinkin minä hänen pari kuukautta sitten kerran, mutta kun taas tahtoo?

V a s t a u s: Älä ota sitä niin vakavasti, rakas Vieno Kaihomieli. Se lähentely kuuluu miehen olemukseen yhtä kiinteästi kuin haju Aurajokeen tai fenoli Vantaaseen. (Entäpä jos ei lähentelisi?)

K y s y m y s: Hänen isänsä on syntynyt kekrinä Kihniössä ja äitini kynttilänpäivänä 1907. Ovatko tähdet suosiolliset?

V a s t a u s: Ikävä sanoa, ne eivät ole. Sinun pitäisi löytää sellainen, jonka isä olisi syntynyt helmikuun 29.pnä 1899. Hänelle et pysty tuottamaan minkäänlaisia huolia, olet hänen elämänsä sulostuttaja, vaikket häntä tapaisikaan.

K y s y m y s: Miten saisin hänet ansaan? Olen seurustellut kanssansa jo usean vuoden, eikä tahdo tulla sen valmiimpaa. Oli meillä kerrankin puhetta lähes kolme kuukautta kulta-kauppaan menosta. Hän sitä ehdotti. No, me menimme sinne. Myyjä hymyili salaperäisesti, kumarteli ja pyysi käymään baarin puolelle. Hän näytti hölmistyneeltä ja kysyi, etteikö sitä kellon jättämistä voisi hoitaa täältä käsin.

V a s t a u s: Heh-heh, ompas nokkela kaveri, täytyy ottaa opiksi. Mutta hänellä on selvä kehityssuunta, huomasiitko, hän tahtoo ajan kuluvaan entistä nopeammin. Älkää kiirehtikö kehityksestä edelle.

Valitettavasti en ehdi käsitellä tämän enempää tällä kertaa, täytyy juosta ostamaan "Huokauksia Kaikille", siinä kun on niin hyvä horoskoopnikin.

Terveisin TURSAS

Keväthatut ja
-lakit saapuneet
Myös ylioppilaslakkeja

AURAN LAKKI JA HATTU OY
Eerikinkatu 17.

A L O K A S

oli määrätty sotaharjoituksissa markkeeraamaan puuta. Kolmantena päivänä hän syöksyy hysteerisenä komentajansa luo. Tämä tiukkaa alokkaalta syytä luvattomaan poistumiseen tehtävästä ennen harjoituksen päättymistä.

"Herra kapteeni! Sen minä vielä kestin kun kyyhkynen ensimmäisenä päivänä pudotti pommin silmääni. Senkin kestin, kun toisena päivänä varis rupesi tekemään pesää olkapäälleni. Mutta sitä minä en enää kestänyt, kun orava nousi säärtäni pitkin ja jutteli itsekseen: "Toisen pähkinän minä syön nyt ja toisen säästän talveksi".

SUOSIKAA

LEHTEMME

ILMOITTAJIA !

P I E N I M I E S

ikä noin 7 v., istui kirkossa isänsä vieressä ja kuunteli hartaasti. Tuli sitten kolehdin keruun aika ja isä aikoi juuri ottaa lompakkonsa esille, kun pieni mies tyrkkäsi häntä kylkeen ja julisti: "Annahan kun minä maksan!"

+ + + + +

SATEEN JÄLKKEEN

Satamasta oli laannut. Silloin mato, joka maannut mullass' oli kaunihisti päänsä sieltä esiin pisti.

Hetken katsoi kasiainen jossakin jos samanlainen täällä missä äsken sato löytyis joku toinen mato.

Katsellut kun oli tovin, ilostui se kohta kovin: tuolla missä kasvaa kukkaa toinen mato esiin pukkaa.

Sille virkkoi kasiainen: "Neito rakas kaunokainen, Teitä kovasti ma lemmin - omaks' tuskin pyytää emmin."

"Tuki nyt jo kurja suusi", toinen sille vastaan huusi. "Heitä hiiteen moiset huoles, olen sinun takapuoles!"

Home O. Patti

OLETTEKO MUISTANEET UUDISTAA KUUKAUSITILAUKSENNE ?

"Oletko ollut Lapissa, kun olet noin ruskettunut", kysyi muuan civis toimittajaltamme, joka pisti nenänsä ulos toimituksesta.

"Eh, se johtuu tupakansavusta."

+ + +

PYHÄKOULUSSA selosti opettaja lapsille:

" Jos te, rakkaat lapset, olette aina kilttejä ja tottelevaisia vanhemmillenne, niin teistä tulee tämän elämän jälkeen valkeita enkeleitä ja te pääsette taivaaseen. Mutta jos te sensijaan olette tuhmia ja tottelemattomia, teistä tuleeekin mustia enkeleitä, jotka eivät pääse taivaan iloon. Kumpi sinä, Pekka, haluaisit olla, valkea vai musta enkeli?"
Pekka: "Patkat minä tiitä värliittä välitän, kunhan päätit lentämään!"

+ + +

IRLANTILAISEN syöksyy kapakkaan. "Nopeasti kolpakko , ennenkuin rähinä alkaa!" - "Nopeasti toinen, ennenkuin rähinä alkaa!" - Juotuaan toisen kolpakon puoleen väliin ehättää baarimikko utelemaan, mikä rähinä oli oikein alkamassa.
"Katsokaas, minulla ei ole yhtään rahaa."

o - o - o

Jos minä ostaisin sinut sillä hinnalla, minkä arvoinen olet ja möisin sillä hinnalla, minkä arvoinen luulet olevasi, tulisi siitä loisto afääri.

+ + +

PIISPANTARKASTUKSESSA kysyi piispa seurakuntalaisilta, oliko näillä mitään huomauttamista seurakunnan palvelijoita vastaan. Eräs ukko nousi ja sanoi: "Niin, minä olen huomannut, että joka sunnuntaiamuna kun tuo lukkari tulee kirkkoon, hän haisee viinalle." Hieman nolona piispa tiedusteli lukkarilta, oliko asiassa perää. "Niin katsokaas, herra piispa", vastasi lukkari, "ei vanhasta tynnyristä hajua pois saa, vaikka sitä kuinka huuhtelisi."

SUOSIKAA LEHTEMME ILMOITTAJIA !

Tämän lehden

Electro-

kaaviot

perbi oy

KONTTORIKONEITA ja -TARVIKKEITA

YLIOPISTONKATU 25 A

TURKU

Puh. 18840 ja 19200

monistus

MONISTE-
MONISTE-

BRITA PERTAMO palvelu

KAIVOKATU 23 NAANTALI PUH. 53535